

for deres Vedkommende er Materialerne forsvundet, saa at Forretningen er gaaet i Staa, for deres Vedkommende har Varerne i Butikkerne ikke længere kunnet være til Stede, og for deres Vedkommende er der saa god Grund til at sige: Hvad der var rigtigt, da Ligningen paalagdes, er ikke billigt mere.

Naar derefter det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen) sagde, at det er urigtigt, at Skat, der er paalignet nogle Borgere, overflyttes paa andre, saa ved det ærede Medlem dog, at han ved at give sin Tilslutning til § 1 gaar ind paa Erkendelsen af, at det kan være nødvendigt at anvende dette Princip. Thi, som det i Folketinget blev sagt: hvis man ved Anvendelsen af § 1 faar et Indtægtstab for Kommunen, saa maa jo Dækning derfor skaffes til Veje, og hvis man ikke vil give Lejlighed til at skaffe den til Veje endnu i det samme Finansaar, saa maa den skaffes til Veje i det næste Finansaar: Det blev sagt i Folketinget: Man kan jo saa ved næste Aars Ligning tage Hensyn dertil. Ja, men saa vil den Skat, man har eftergivet nogle Borgere i Aaret 1918, i 1919—20 komme til at hvile paa andre Borgere. Der er slet ingen anden Udvej, og derfor forekommer det mig, at det er stemmende med god Økonomi, ogsaa den i dette Ting hævdede, at give Lejlighed til indenfor det samme Finansaar at skaffe Adgang til den rigtige Balance.

Kragh: Den højtærede Minister udtalte, at man burde ikke her i Tinget modsætte sig rimelige Ønsker. Jeg maa sige til den højtærede Minister, at det falder vist ingen ind at modsætte sig Ønsker, som man finder rimelige. Men hvad man finder rimeligt, maa nødvendigvis være underkastet et subjektivt Skøn, og i saa Henseende har selvfølgelig den højtærede Minister sin fulde Frihed, ligesom ethvert Parti og Medlem af Rigsdagen har sin.

Den højtærede Minister udtalte Forordningen om, at jeg skulde mene, at det Parti, jeg tilhører, eller dette Ting skulde besidde et Privilegium paa at fremsætte Ændringsforslag til forelagte Lovforslag eller til at acceptere Ændringsforslag, som var fremsatte. Den højtærede Minister har jo paa dette Punkt behaget at spørge, thi den højtærede Minister ved jo udmærket godt,

at noget saadant ikke er Tilfældet. Grundlaget for den Forundring, som jeg i denne Sag ikke kan undgaa at føle, er dette: Den højtærede Minister fremsatte i det høje Folketing et Lovforslag, om hvilket hans Partis Ordfører udtalte, at han fandt det en selvfølgelig Ting at forny Loven, saaledes at den Bemyndigelse, som Kommunalbestyrelserne fik i Foraaret, fornyedes for indeværende Skatteaar, og derfor mente han, at det var ganske overflødigt at sende Lovforslaget i Udvalg. Den højtærede Minister vidste ogsaa, at han fra andre Partier i det høje Folketing havde fuld Tilslutning til dette Standpunkt, saaledes at den højtærede Minister stod med et stort og sikkert Flertal til at gennemføre det Lovforslag, som han havde fremsat. Det har derfor forundret mig, at den højtærede Minister uden Hensyn til sit eget Partis Ønsker, udtalte af dets Ordfører ved første Behandling, har accepteret Ændringsforslag fra anden Side og nu møder op med dem her i dette høje Ting. Maa jeg endvidere sige, at vi indenfor Venstre stedsse har erkendt, at til god Økonomi hører det at skaffe Indtægter til at dække de Udgifter med, som man har besluttet at afholde, men dermed er det ikke givet, at vi skulde kunne acceptere enhver Vej, som den højtærede Minister vil anvise til at skaffe en saadan Dækning, og denne Vej finder vi altsaa ikke i synderlig Grad acceptabel. Vi har ved en tidligere Lejlighed, da vi behandlede Tillæget til Dyrstidsloven i Marts 1918, henvist til, at hvad Kommunerne maatte gaa Glip af paa det ene Aars Budget ved en saadan Eftergivelse, kunde de indvinde paa det følgende Aars Budget, naar den nye Ligning lægges, og paa det Standpunkt staar vi endnu.

Selvfølgelig har den højtærede Minister Ret i, at selv om der i aldrig saa omfattende Grad ved Skatteligningens Fastsættelse tages Hensyn til de særlige og vanskelige Forhold, hvorunder vi lever, kan der være Tilfælde, i hvilke en Skatteyder kan have vanskeligt ved at betale det paalagte Skattebeløb. Det er utvivlsomt, at noget saadant kan indtræde, deri har den højtærede Minister Ret, men at det skulde indtræde i et saadant Omfang, at det kunde siges at faa nogen Betydning for Kommunens Økonomi, derom nærer jeg og det